

روایتی از چهار بانوی بهشتی که در هنگام میلاد حضرت زهرا (س) به خانه پیامبر (ص) آمدند

هنگامی که زمان ولادت حضرت فاطمه رسید هیچکدام از زنان مدینه برای یاری رساندن نزد حضرت خدیجه نیامدند اما خداوند پرده غیب را کنار زد و زنان برجسته تاریخ را به یاری ایشان فرستاد.

هنگامی که زمان ولادت حضرت فاطمه رسید هیچکدام از زنان مدینه برای یاری رساندن نزد حضرت خدیجه نیامدند اما خداوند پرده غیب را کنار زد و زنان برجسته تاریخ را به یاری ایشان فرستاد.

به گزارش خبرنگار مهر، فردا بیستم جمادی الثانی سالروز میلاد با سعادت حضرت فاطمه زهرا سلام الله علیها است. برای شناخت وجود حضرت صدیقه طاهره باید از قرآن کریم و تفسیر کتاب وحی کمک گرفت چرا که حضرت فاطمه سرّ الله است و قرآن کلام الله است. هر که بانوی دوعالم را نشناخت راهی به سوی معرفت قرآن ندارد، برای فهم زیبایی های زندگی حضرت فاطمه باید از قرآن استمداد کرد. قرآن از حضرت فاطمه زهرا را به عنوان نمونه وفا کنندگان به عهد، صائمات، متصدقات، صابرات و ذاکرات معرفی می کند. با عنایت به آیات قرآنی که در شأن حضرت فاطمه نازل شده و روایات بسیاری که درباره آن حضرت رسیده است، فاطمه سلام الله علیها نمونه برجسته صفاتی چون تائبه، مؤمنه، صالحه، خاشعه، قائمه، سائحه، مسلمه، متصدقه، صادقه، مخلصه، صابره، عقل، درایت، حزم، حیا، ایثار، احسان، رحمت، حسن انتخاب، مشتاق خدا و خادم پیامبر می باشد این صفات همان ویژگی هایی است که قرآن برای زنان پاک و مقدس اثبات نمود و این همانندی در صفات به معنای تجلی خوبی آن زنان در فاطمه زهرا علیها السلام به نحو اتم و اکمل است.

لازم است بیش از قبل حضرت صدیقه طاهره سلام الله علیها به عنوان الگوی جامع برای مردم ایران و زنان آزاده جهان معرفی شود. الگو بودن حضرت فاطمه از این حقیقت سر چشمه می گیرد که رفتار فاطمه (س) انعکاس معرفت قرآنی آن بانو است؛ چنانکه درباره پیامبر (ع) گفته است «کان خلقه القرآن» رفتار و اخلاق و سیره رسول خدا قرآن بود و از طرفی پیامبر اعظم (ص) درباره بانوی دو عالم فرموده: «فاطمه بضعه منی» فاطمه پاره تن من است؛ پس این سخن خود معرف وجود حضرت صدیقه و جایگاه ایشان است.

حجت الاسلام و المسلمین علوی تهرانی در سخنانی در خصوص جایگاه حضرت زهرا (س) می گوید: بر اساس آیه تطهیر، اراده تکوینی حضرت حق از ازل بر این بوده که اهل بیت از رجس و هرگونه آلودگی مبرا باشند، و چون تکوینا پاک هستند به این مقام رسیده اند. بین شیعه و عامه این اتفاق نظر وجود دارد که مصداق آیه تطهیر تنها پنج تن آل عبا هستند. پس حضرت زهرا قطعاً از مصادیق آیه تطهیر است.

حجت الاسلام شیخ حسین انصاریان نیز درباره عظمت وجود نورانی بانوی دوعالم می گوید: چهل روز قبل از اینکه نور ملکوتی حضرت زهرا به وجود پیامبر اعظم منتقل شود خداوند دستور داد پیامبر عظیم الشان چهل روز روزه بگیرند، ایشان که گرد و غباری در دلش نبود اما چون در عالم دنیا بود پروردگار می خواست امواج دنیا از درون حضرت پاک شود. معلوم می شود که روزه بسیار مهم است و انسان را در عالم معنا به خدا وصل می کند.

هنگامی که زمان ولادت حضرت فاطمه رسید هیچکدام از زنان مدینه برای یاری رساندن نزد حضرت خدیجه نیامدند اما خداوند پرده غیب را کنار زد و حضرت مریم، حضرت آسیه، مادر موسی را مأمور کرد تا به حضرت خدیجه کمک کنند. زمانی که حضرت فاطمه به دنیا آمد پیامبر اکرم به فرمان پروردگار نام ایشان را فاطمه نهاد اسمی که با همه وجود حضرت هماهنگ بود. کلید بهشت در دستان حضرت زهرا است. کلمه «فاطمه» به معنای این است که این مولود تا ابد از هر شر و زینای دور است و هر چیزی که به سمت این مولود می آید خیر است، همچنین دیگر معمای این نام آن است که روز قیامت حضرت می ایستد و محبان و شیعیان خویش را شفاعت می کند.

آیت الله مدرسی در خصوص وضعیت خانه پیامبر در هنگام میلاد بانوی دو عالم می گوید: در بیستمین روز از ماه جمادی الثانی، حضرت خدیجه (س) به دنبال زنان قریش قاصدی فرستاد تا وی را به هنگام وضع حملش یاری رسانند. اما آنان سرزنش کنان خواسته اش را رد کردند و کمک خود را از وی دریغ داشتند. حضرت خدیجه (س) دل شکسته و غمگین نشست. چرا که در آن روزگار مرسوم بود که زنانی را برای انجام چنین اموری استخدام کنند. همچنین از وجود زایشگاه و بیمارستان هم خبری نبود. بنابراین پیداست که یک زن در چنین موقعیتی به کسی نیاز دارد تا او را مدد برساند. آیا حضرت خدیجه (س) دیروز سرور زنان قریش و بانوی حجاز نبود که بازرگانی شمال و جنوب جزیره عربستان بر ثروت و متاع تجاری او دور می زد؟ اما از هنگامی که او ثروتش را در راه خداوند انفاق کرده بود، تنها و پریشان مانده بود و همان زنانی که تا دیروز به خدمتکاری او مباحثات می کردند،

حضرت خدیجه (س) با همان ناراحتی نشسته بود که ناگهان چهار زن بلند بالا و گندمگون به خانه او گام نهادند. یکی از آنان به وی گفت: باک مدار و اندوه به خود راه مده که ما در کنار تو هستیم و اینک آمده ایم تا وظیفه ای را که زنان در چنین موقعیتی برعهده دارند را به انجام رسانیم. سپس این بانو افزود که من ساره همسر ابراهیم (ع) هستم و این بانو آسیه دختر مزاحم و آن دیگر بانو، مریم دختر عمران و آن دیگری کلثم خواهر موسی است. آنگاه هر چهار تن به کمک حضرت خدیجه (س) شتافتند تا حضرت فاطمه (س) به دنیا آمد. حضرت فاطمه (س) همین که به دنیا آمد، لب به سخن گشود و گفت: «گواهی می دهم که جز خداوند یکتا معبود دیگری نیست و پدرم رسول خدا (ص) سرور پیامبران و همسر سرور اوصیاست و پسرانم سروران پیامبرزادگانند». حضرت فاطمه (س) اینک در زمانی چشم به جهان گشوده است که پیامبر (ص) زندگی سراسر جهاد و مقاومت فکری دشواری را آغاز کرده است. در همین سال ها بود که پیامبر (ص) مورد خطاب وحی قرار گرفت و وحی به او فرمان می داد تا دعوتش را آشکارا شروع کند و از زخم خارهای خونینی که در سر راهش می رست و گردنه های دشواری که پیش رویش رخ می نمود، هراس و خستگی به خود راه ندهد.

در آن روزها پیامبر (ص) سنگینی بار رسالت را بر دوش گرفته بود و نیروهای ضلالت و گمراهی نیز متقابلاً در برابر او قیام کرده بودند تا مگر کوشش های او را بی ثمر سازند و به هر وسیله ای او را از دعوتش باز دارند. حضرت فاطمه (س) در چنین سالهای بحرانی متولد شد. سال هایی که هر چه پیامبر (ص) در فراخوان مردم به سوی خدا بیشتر می کوشید، دشمنانش نیز در شکنجه و رساندن آزار به یارانش بیشتر تلاش می کردند.